

[Marius Buhl.]

detailhandelen, à jour. Ikke blot vokser listen fra år til år, men der kommer også mange helt nye præparater til, der bliver flere og flere, præparaterne er oppe i tusindtal. Man har da også måttet opgive at holde listerne à jour, man har måttet nøjes med at opføre visse standardvarer og føje til: varer med lignende indhold, og det har været meget utilfredsstillende. Enhver ved, i hvilket tal — eller utal, om man vil — de medicinske præparater forekommer nu om stunder. Det er, som en mand har sagt, sådan, at næsten alverdens mennesker skal have dråber for at faldé i søvn og piller for at være vågen næste dags morgen. Der bruges meget af sligt, men derved er vel intet at gøre. Men resultatet er, at disse lister bliver så omfattende, at de er uoverskuelige. Desuden er der mange præparater, for hvis sammensætning der må bruges kemiske betegnelser, som man ikke kan forvente at materialhandleren kender; derfor sker der den ændring, at nu skal der udfærdiges lister over de ting, han må forhandle. Man mener, ja, man ved, at stigningen i antallet af de præparater, som må forhandles i detailhandelen, vil være så meget mindre, at sådanne lister bliver meget lettere at holde à jour.

Denne ændring er altså ganske sikkert vel underbygget. Det er jo medicinalfabrikerne, der laver næsten alle de apotekervarer, der bruges, og jeg forudser, at den næste apotekerlov, som vore efterkommere skal beskæftige sig med, vil gå ud på noget i retning af at ophæve apotekerne, så de blot bliver udleveringssteder for færdiglavede varer, og farmaceuter i og for sig ikke skal have anden uddannelse end øvelse i at læse lægehåndskrift; det kan der vel også godt bruges nogen tid til. Men den tid den sorg. Det er den nugældende lov, vi skal arbejde med, og de varer, jeg taler om her, er jo altså dog apotekervarer, og de skal behandles og udleveres under apotekermæssigt ansvar. Jeg må føje til, at man godt kan forstå, at detailhandlerne

protesterer, at de synes, de bliver forfordelt ved ændringen. Det er jo dog givet, at der rent sprogligt og også under benyttelsen af forskrifterne er en betydelig forskel på, om man har en række punkter, som man ikke må beskæftige sig med, men man må beskæftige sig med resten, eller man omvendt har en række punkter, som man må beskæftige sig med, men man må ikke beskæftige sig med resten. Vor daglige tilværelse bliver jo dog lidt lettere ved, at det er det, vi ikke må, der er sat op i paragraffer; det kan såmænd være svært nok endda, når man skal iagttage alle disse paragraffer, men det ville dog være tifold værre, hvis man erstattede paragrafferne om det, vi ikke må, med en række forordninger om, hvad vi må, og så måtte vi ikke andet end det, der stod skrevet, og det skulle vi rette os efter.

Det er en sådan ændring, der sker her, så man kan udmærket godt forstå, at detailhandlerne synes, de bliver forfordelt. Jeg skal ikke gå nærmere ind på dette. Jeg ser, at ændringen er overordentlig velunderbygget og velbegrundet, rent bortset fra at den er resultatet af et langt og betydeligt kommissionsarbejde. Det er ikke noget, nogle folk har siddet og hittet på i løbet af de sidste 14 dage; jeg ved ikke, hvor lang tid kommissionsarbejdet har strakt sig over, men jeg ved af erfaring, at kommissionsarbejde ikke ligefrem plejer at blive færdigt fra mandag til lørdag, og det er dette sikkert heller ikke blevet. Det har ganske sikkert været grundigt og betydeligt og velunderbygget. Der er ikke skabt fuld enighed om ændringerne. Der er, så vidt jeg kan skønne, vistnok enighed mellem alle parter med undtagelse af detailhandelen. Det kan jeg i og for sig godt forstå, for de føler, at det vistnok er dem, det går ud over. Jeg tror ikke, det behøver at gå ud over dem, og jeg ved, efter hvad jeg har set, efter oplysninger fra sagkyndige, som jeg stoler på, at der må en ændring til på dette område. Hvordan ændringen skal være og omfanget af den må mit parti forbeholde